Heating Up Bread on Shabbat

Q Is it permitted to heat up or defrost *challa* on a hot plate on Shabbat in such a manner that it can or does become crisp?

1. משנה, שבת דף קמה עמוד ב
כל שבא בחמין מערב שבת – שורין אותו בחמין בשבת.

2. מגן אברהם סי' שיח ס"ק יז
משום בישול – אף על גב דאין בישול אחר בישול, מכל מקום יש בישול אחר צלי, והוא הדין שיש צלי אחר בישול; ולכן אסור ליתן דבר שנתבשל אצל האש בלא רוטב, אבל לכולי עלמא אין צלי אחר צלי. ודבר שנצלה מותר ליתנו אצל האש אפילו נצטנן, והוא הדין האפוי ודבר שנתבשל מותר לשרותו בחמין

3. רמב"ם הלכות שבת פרק ט הל' ו
המתיך אחד ממיני מתכות כל שהוא או המחמם את המתכת עד שתעשה גחלת הרי זה תולדת מבשל, וכן הממסס את הדונג או את החלב או את הזפת והכופר והגפרית וכיוצא בהם הרי זה תולדת מבשל וחייב, וכן המבשל כלי אדמה עד שיעשו חרס חייב משום מבשל; כללו של דבר, בין שריפה גוף קשה באש או שהקשה גוף רך, הרי זה חייב משום מבשל.

4. שו"ת יחוה דעת חלק ג סי' כב
וכן העלה הגאון מהרש"ם ... שמדברי הפוסקים שסתמו להתיר באפיה אחר אפיה, מתבאר שאין שום איסור להקשות לחם רך, ושדברי הרמב"ם שאסר להקשות דבר רך אינם שייכים לענין אוכלים, כיון שזהו דרך אכילה

5. שו"ת שואל ומשיב מהדורה תליתאה חלק ב סי' כ
נשאלתי ... שראה בספר אחד ... שאוסר לעשות פעניצין בשבת, דהיינו שיקה לחם שנאפה ולהניחו על גבי התנור שיהיה כולו מוקשה עד שיהיו פעניצין, וכן להיפך לקחת פעניצין המוקשים ולתתם לתוך מרק והנה מהמגן אברהם סי' שי"ח ס"ק כ', שכתב דאם הוא יבש אין בישול לאחר אפייה, אם כן משמע דמותר גם בפעניצין, שהרי נאפה מקודם. ואני אמרתי בראשית ההשקפה שיש לאסור ממה שכתב הרמב"ם פרק ט' משבת: "כללו של דבר כל שריפה דבר קשה או שהקשה גוף רך אסור", והרי הפעניצין הקשים, כל שמרפם במרק הרי זה מרפה גוף קשה, ושאני יבש דאינו קשה כל כך, אבל כאן שמרפה גוף קשה אפשר דאסור, וצריך עיון.

6. שו"ת רב פעלים חלק ב - אורח חיים סי' נב
... ליקח לחם שנאפה ולהניחו על גבי התנור בשבת שיהיה כולו מוקשה עד שיהיה פעניצ'ין, הנה בזה ודאי אסור דהויא גמר מלאכה וחייב משום מכה בפטיש, שבאמת בזה הוא גמר מלאכה של הפעניצ'ין

7. ביאור הלכה סי' שיח סע' ד ד"ה "והדחתן"
ראיתי בפרי מגדים שרוצה לחדש דבר, דמשום שאינו יכול לאכול כלל בלי הדחה חיובו הוא משום מכה בפטיש, ומשום זה מקשה על הבית יוסף והפרדס, דאמאי מותר בצונן, ונשאר בקושיא. והנה בלבוש גם כן ראיתי שכתב לענין שריית דבר קשה, דחיובו הוא משום מכה בפטיש; אבל באמת לא נהירא דבר זה כלל, וכבר תפש עליו באליה רבה, דברש"י ורמב"ם מבואר להדיא דחיובו הוא משום בישול, ורוצה לומר שאמאי לא חייבוהו שם משום מכה בפטיש; אלא ודאי דבאלו הענינים לא שייך מכה בפטיש, וממילא דבצונן דלא שייך בו משום בישול– מותר

8. שמירת שבת כהלכתה פרק א סע' סב
אין להניח לחם סמוך לאש כדי להצניחו (לעשותו צנימים) כי הרי הלחם משתנה ומתקשה בכך.

9. ט"ז אורח חיים סי' שיח ס"ק ו
כיון דנשתנה הטעם על ידי בישול, אמרינן דנתכוין לזה בשבת ... כמו שכתב דמלאכת מחשבת אסרה תורה, כדאיתא בהרבה דוכתי, וקל וחומר דנימא דאסור מדרבנן מחמת שינוי הטעם, ומה שכתבנו כאן אסור לדברי הכל– כך נראה לענינו נכון: